

ΙΑ' ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.
(†529)

Σημείωσις: Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου.

* * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε

σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Ἡ ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

Στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὴν ἀ' στάσιν. Εἶτα·

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

*** * ***

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ἦχος Πάφ

Κ^{Πα} υ ρ ι ι ε ε κ ε ε κ ρ α α α ξ α α π ρ ο ο ς σ ε
ει σα κου ου σο ο ο ν μου ει σα κου σο ο ο ν μου
Κυ υ ρ ι ι ι ε Κυ ρ ι ε ε κ ε ε ε κ ρ α
ξ α α π ρ ο ο ς σ ε ει σα α α α κου σο ο ν
μ υ π ρ ο ο ο σ χ ε ς τ η φ ω ν η η η τ η η ς δ ε η η η
σε ω ω ω ως μου εν τ ω κ ε κ ρ α γ ε ν αι με
ε π ρ ο ο ς σ ε ει σα κου σο ο ο ν μου Κυ υ ρ ι ι
ε

Κ^{Πα} α τ ευ θ υ ν θ η τ ω η π ρ ο ο ο ο σ ευ ευ
χη η η μου ως θ υ μι α α μα α ε ν ω ω ω πι
ο ο ο ο ν σου ε πα ρ σ ι ς τ ω ω ω ν χ ει ρ ω
ω ω ν μου θ υ σ ι ι α ε ε ε σ πε ε ρ ι ι ν η
η ει σα κου σο ο ο ν μου Κυ υ ρ ι ι ε

Θ^{Πα} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και
θυ ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου ^{u q}

Μ^μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους
πο νη ρι ι αστου προ φα σι ζεσθαι προ φασεις εν α μαρ
τι ι αις ^{u q}

Σ^{Πα} υν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι
ι α αν και ου μη συνδυ α σω με τα των εκλεκτων αυ
των ^{u q}

Π^{Πα} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει
με ^Δ ε λαιον δε α μα ρτω λου μη λι πα να α τωτην κε φα
λη ην μου ^{u q}

Ο^μ τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο κι
αις αυ των ^{u q} κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι
κρι ται αυ των ^{u q}

Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θησαν ^Δω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης ^Δδι ε

σκορ πι σθητα ο στα αυτων παρα τον Α α δην ^υ

Ο ^μτι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλ

μοι οι μου ^Δε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ην μου ^υ

Φ ^μυ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη

σαν το ο μοι ^Δκαι α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων

την α νο μι ι αν ^υ

Π ^{Πα}ε σουν ται αι εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι ^Δκα τα μο νας ει μι ε γω ^Δε ως αν πα ρε ελ

θω ^υ

Φ ^μω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω

νη μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην ^υ

Ε ^{Πα}κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γγε λω ^υ

Ε ^{Πα}ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το Πνευ μα μου και συ

εγ νωστας τρι βουςμου

Ε^{Πα} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε

κρυ ψαν πα γι δα μοι

Κ^{Δι} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ ην ο ε πι γι νωσκωνμε

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο

εκ ζη τωντην ψυ χη ην μου

Ε^{Κε} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζωντων

Π^{Κε} ρο ο σχε σπρος την δε η σι ιν μου ο ο τι

ε τα πει νω θην σφοδρα

Ρ^{Δι} υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε

Ε^{Πα} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του

ε ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι σου

Ε^{Πα} με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα πο

δω ως μοι ^{υ̇ ρ̇}

Ε^{Πα} κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι ε

ει σα κουσον της φω νη ης μου ^{υ̇ ρ̇}

Γ^{Κε} ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χοντα ^{υ̇ ρ̇} εις την

φω νη ντης δε η σε ω ω ως μου ^{υ̇ ρ̇}

Ἰστῶμεν στίχους Γ', καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁσίου,
ἐκ τοῦ Μηναίου γ' δευτεροῦντες αὐτά.

Ὅσιε Πάτερ. Ἦχος Πά φ

Αὐτόμελον.

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται; ^{Δ̇ ρ̇} ^{Χ̇}

ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος

ε ε ε ε στιν ^{Π̇ ρ̇}

Ο^{Πα} σι ε Πα τερ Θε ο φο ρε Θε ο δο σι ι

ε ^{υ̇ ρ̇} με γα λω σ η γω νι σω εν τη προ σκαι αι ρω ζω

ω η ^{Δ̇ ρ̇} εν υμ νοις και νη στει ει ει αι αις και α α γρυ

πνι ι ι ι αις ^{Π̇ ρ̇} τυ ποσ γε νο με νος των σω ω ων

φοι οι τη η των ^{υ̇ ρ̇} νυν δε συ γχο ρε ευ εις ^{Δ̇ ρ̇} με ε τα α

των Α α σω μα α α των Χρι στον α πα αυστως
 δο ξο ο λο ο γων τον εκ Θε ο Θε ον Λο ο γο ον
 και Λυ υ υ υ τρω ω ω ω την τον υ πο
 κλι ι να α α ντα τη ην κα α ραν τω ω Προ
 δρο ο ο μω και α γι α σα α ντα τη ην φυ υ
 υ σιν των υ δα α α α των αυ τον ι κε τευ ε
 αυ τον δυ σω ω πει Ο ο σι ι ι ε δω ρη
 θη η ναι τη Εκ κλη η σι ι ι α ο μο νοι αν
 ει ρη νην και με γα α ε λε ε ο ο ο ος

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
 ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,
 ηλ πι σεν η
 ψυ χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον

Τὸ αὐτό.

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς
 πρωΐας ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ον
 Ο σι ε Πα τερ Θε ο φο ρε Θε ο δο σι ι

ε ^{u q} ευ ρα σα ως ε πο θειτην κα θα ρα αν σα ψυ
 υ χην ^{Δ δλ} τσ Πνευ μα τος η χα α α ρι ις τσ Πα α να
 γι ι ι ι ς ^{π q} σοι ε νε σκη νω σεν ως α α α
 χρα α ντο ον φως ^{u q} ου τη ε νε ρ γει ει α ^{Δ δλ} φαι αι δρω ως
 η γλα α ι̇ σμεε ε ε νος ^{π q} Χρι στον α πα αυ στως
 δο ξο ο λο ο γεις ^{u q} τον εν δυ σι ταις ς σι ι
 αι αις ε να α α α Υι υι υι ον ^{π q} τον βα πτι
 ζο ο με ε ε νον ^{Δ δλ} χει ει ρι ι τη τσ ς Προ
 δρο ο ο ο μσ ^{π q} και μα ρ τυ ρσ με ε νον φω ω νη η ^{Κε}
 η η τη πα τρω ω ω α ^{Πα u q} αυ τον ι κε τευ ε
 αυ τον δυ σω ω πει Ο ο σι ι ι ε ^{π q} δω ρη
 θη η ναι τη οι κσ ς με ε ε νη ^{u q} ο μο νοι αν
 ει ρη νην και με γα α ε λε ε ο ο ο ο σ ^{Δ δλ}

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ

λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ^{Χ Δ δλ}
 εκ πα σων των

α νο μι ω ω ν α α α αυ του ^{π q}

Τὸ αὐτό.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,

ε παι νε σα

τε Αυ τον πα α αν τες οι οι λα α α οι

Ο Πα σι ε Πα τερ Θε ο φο ρε Θε ο δο σι ι

ε ει κο τως η ξι ω θης της μα κα ρι ι ας

ζω ω ης α γνει α και α σκη σει τα α αυ τη

ην ε ε ευ ρων ζων γαρ με τε στης προς την α α α

νω ω ζω ω ην πα σι χαι ρει νει πων και αι συ υν τοις

Α α σω μα α α α τοις Χρι στον α πα αυ στως

δο ξο ο λο ο γων τον εκ Πα ρ θε ν ε α φρα α α

στω ως σα ρ κα α λα βο ο ο ο ντα και κα τα

δυ υ σα α α ντα τας η η μω ω ω ν α μα ρ

τι ι ι ι αις εν τω Βα πτι σμα α τι ε εν ρει ει

ει θροις Ι ο ρ δα α α ν ε Χρι στον ι κε τευ ε

Χρι στον δυ σω ω πει Ο ο σι ι ι ε δω ρη

θη η ναι τη οι κ ε με ε ε νη ο μο νοι αν

ει ρη νη και με γα α ε λε ε ο ο ο ος

Στίχ. 5. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου
με νειεις το ον αι ω ω ω ω να

Τὸ αὐτό.

Δόξα.

Ἀνατολίου.

Ἦχος Δι-θ

ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

ο σι ι ι ε Πα α α τερ ως πο λιν ζω ω

ω ω ντο ος Θε ε ε ς ευ φρα ναν την ι ε ρα

α αν σϑ ψυ υ χην τϑ πο τα μϑ τα ορ μη η η η

μα α α α τα τϑ υ δα το ο ο ο σ της α α φε ε

ε σε ε ε ε ως τϑ δι ελ θο ο ο ν τος το ο

ον Ι ι ι ορ δα α α νην και πα σι τοις πε ρα α

σι της ευ σε βει ας τον λο γον πη η η γα σα αν

τος Χρι στϑ ς ς ς τϑ Θε ς ς ς ς η η η η

 μων ^β ον ι κε τε ευ ε παμ μα α α καρ Θε ο

 δο ο σι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε τδ

 σω θη η ναι τας ψυ υ χα α ας η η η η μων ^Δ

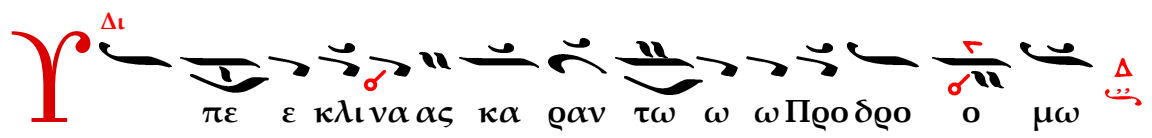
Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

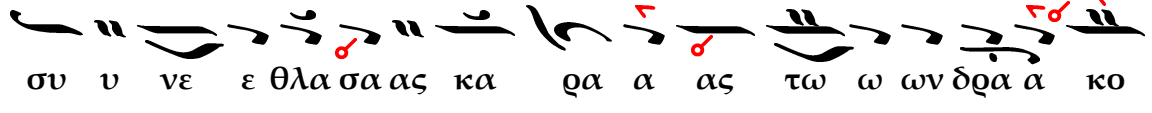
Βυζαντίου.

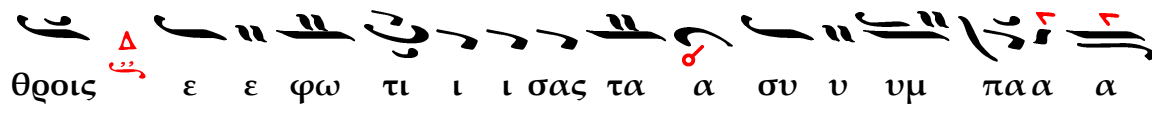
Και νυ υ υ υνκαι α α ει και εις τους αι ω νας

 τωναι ω ω ωνων α α μην ^Δ

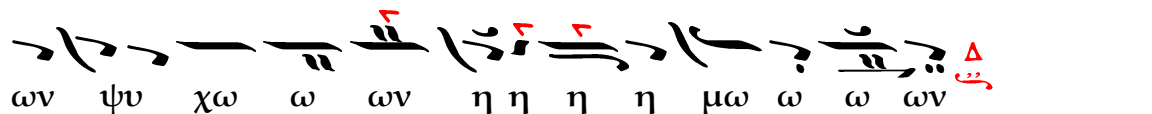
Υπε ε κλινας κα ραν τω ω ω Προδρο ο μω ^Δ

 συ υ νε ε θλα σα ας κα ρα α ας τω ω ων δρα α κο

 ο ον των ^β ε πε στη η ης ε ε εν τοις ρει ει

 θροις ^Δ ε ε φω τι ι ι σασ τα α συ υ υμ πα α α

 αν τα ^β του δο ξα ζειν σε ε ε ε ε Σω ω τη η ^Μ ^Δ

 η η η η η η η ηρ ^Δ τον φω τι σμον τω

 ων ψυ χω ω ων η η η η μω ω ω ων ^Δ

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον

Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς
αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος I. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὡς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τῃ
ῃ Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ
ου μα κα α ρος Ἰ η η σῃ ῃ Χρι ἰ
στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον
υ υ μνῃ ῃ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ἰ ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ἰ ἰ αις Υι υι ε ε Θε ε ῃ
ῃ ζω ω η η ην ο ο ο δι δῃς δι ἰ ο ο ο
ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α

α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας.

Ἦχος πλ' Νη ς

Ι δὲ ὁ δὲ ἐν ἡμετέροις τοῦ Κυρίου

πάντες οἱ δόξοι Κυρίου

Στίχ. α'. Οἱ ἐστώτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἰοῦντες

θεοῦ ἡμῶν

Ι δὲ ὁ δὲ ἐν ἡμετέροις τοῦ Κυρίου

πάντες οἱ δόξοι Κυρίου

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

καὶ ἐνδοξάζετε τὸν Κύριον

Ι δὲ ὁ δὲ ἐν ἡμετέροις τοῦ Κυρίου

πάντες οἱ δόξοι Κυρίου

Τῇ Δευτέρῃ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι' θ

Κυριοὶ σάκεται ἐν τῷ

παστας η με ραστηςζω ης μ8 π9

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου Δ οὐ

φοβηθήσομαι κακά Δ οτι συ υ μετ ε μ8 8 8 ει Δ

Τ ο ε λε ος σ8 Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με Δ

παστας η με ραστηςζω η ης μ8 8 8 π9

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος π̣ά̣ Κε ρ

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σ8 σω σον με ν' 22

και εν τη δυ να μει σ8 κρινεις με u9

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου u9 ε νω τι

σαι τα ρη μα τα τ8 στο μα τος μ8 χ u9

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σ8 σω σον με ν' 22

και εν τη δυ να μει σ8 κρινεις με u9

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι u9 και ο Κυ ρι ος

αν τι ληπτω ρ της ψυ χης μ8 u9

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σ8 σω σον με ν' 22

και εν τη δυ να μει σ8 κρινεις με ε ε ε u9

Τῆ Πέμπτη ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-θ.

Η βο η θει α α μ πα ρα Κυ ρι ι ι

Ⲅ τϷ ποι η σαντος τον Ϸ ρα νον και την γη ην Ⲅ

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη
Ⲅ ο θεν η ξει

η βο η θει α μ Ⲅ

Η βο η θει α α μ πα ρα Κυ ρι ι ι

Ⲅ τϷ ποι η σαντος τον Ϸ ρα νον και την γη ην Ⲅ

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ
Ⲅ φυ λα ξει

την ψυ χην σϷ ο Κυ ρι ος Ⲅ

Η βο η θει α μ πα ρα Κυ ρι ι Ϸ τϷ

ποι η σαντος τον Ϸ ρα νο ον και τη ην γη η

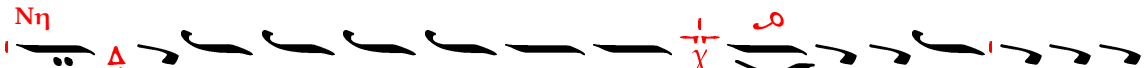

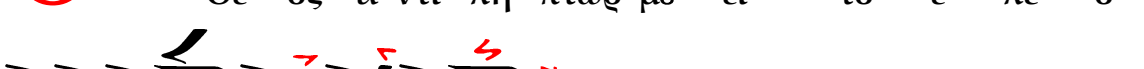
ην Ⲅ

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας.

Ἦχος Γα-ϕ

Ο Γα Θε ος Νη Ⲅ
Ⲅ αντι λη πτω ρ μ ε ι Ⲅ το ε λε

Ⲅ ο ος σϷ προ φθα α σει με Ⲅ

Στίχος α'. ^{Γα}
 Ε ξε λθ με εκ των εχ θρων μθ ο Θε
^{Νη}
 ος ^Δ και εκ των ε πα νι στα ^Χ με νων επ ε με ε λυ
^Μ
 τρω σαι αι με ^Ζ
^{Γα} **Ο** ^{Νη}
 Θε ος α ντι λη πτω ρ μθ ει ^Δ το ε λε
^{Γα}
 ο ος σθ προ φθα α σει με ^Ζ
 Στίχος β'. ^{Γα}
 Ρ υ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την
^{Νη}
 α νο μι αν ^Δ και εξ αν ^Χ δρων αι μα των σω σον
^Γ
 με ^Ζ
^{Γα} **Ο** ^{Νη}
 Θε ος α ντι λη πτω ρ μθ ει ^Δ το ε λε ο
^Χ
 ος σθ προ φθα σει με ε ε ε ^Ζ
 * * *

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Καὶ ἀναγινώσκονται τὰ ἀναγνώσματα.

(Ζήτηει τῇ ε΄ Δεκεμβρίου, τοῦ Ἁγίου Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου).

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(γ' 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὔρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὄλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν,

καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ε' 15-23, ς' 1-3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργήν, εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν· καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς· καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(δ' 7-15).

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ρεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοί, ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ

δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ

Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ΄. Ὁ Ἐδωκας σημείωσιν.

Ἴδε πῶς περικείμεαι, τὴν σὴν εἰκόνα ἣν ἔπλασα, ὑπὲρ νοῦν ταπεινούμενος, ὁ Κύριος ἔφησε. Τί οὖν ξένον φίλε, εἰ καθυποκύπτω, τῇ δεξιᾷ σου ὡς περ εἰς, τῶν σῶν συνδούλων καὶ περιβάλλομαι, γυμνούμενος τὰ ὕδατα; Τοὺς γυμνωθέντας γὰρ βούλομαι, ἐπενδύσαι ὡς εὐσπλαγγνος, ἀφθαρσίαν αἰώνιον.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Ῥωθης σωματούμενος, ἀλλὰ νηδὺς σε ἐδέξατο, ἀκατάφλεκτος μείνασα· κάμινος γὰρ πόρρωθεν, ταύτην εἰκονίζει, μὴ φλέξασα Παῖδας· ἐγὼ δὲ χόρτος ὢν πυρί, πῶς ἐπιθήσω χεῖράς Σοι Δέσποτα; ὃν φρίττει τὰ οὐράνια, καὶ τὰ ἐπίγεια ἅπαντα; Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Τί σοί ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες, καὶ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

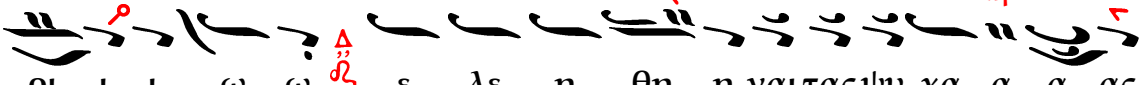
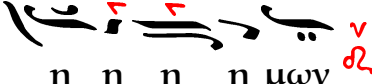
Σὺ με ἐν τοῖς ὕδασι, τοῦ Ἰορδάνου ἀπόπλυνον, ῥύπον ὅλως μὴ ἔχοντα, ὁ Κύριος ἔφησε· καὶ ἡ ῥυπωθεῖσα, φύσις τῶν ἀνθρώπων, τῇ παραβάσει τοῦ Ἀδάμ, ἀποπλυθεῖσα καινὴ γενήσεται, ἐμοῦ βαπτιζομένου γάρ, ἡ ἀναγέννησις ἅπασι, τοῖς ἀνθρώποις δι' ὕδατος, καὶ τοῦ Πνεύματος γίνεται.

Δόξα.

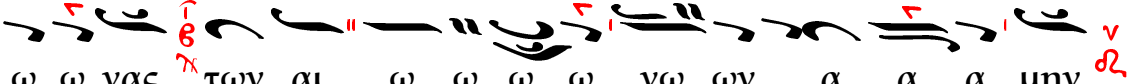

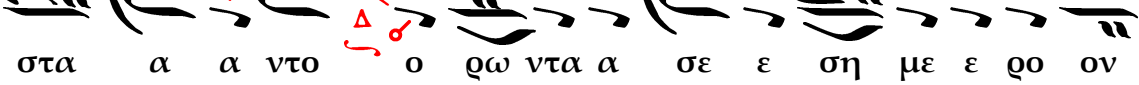
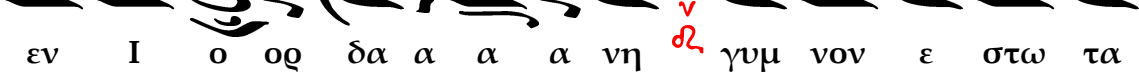
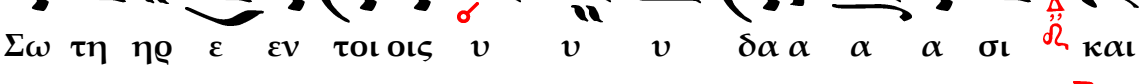

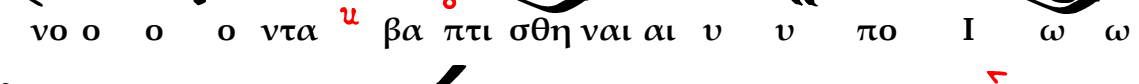
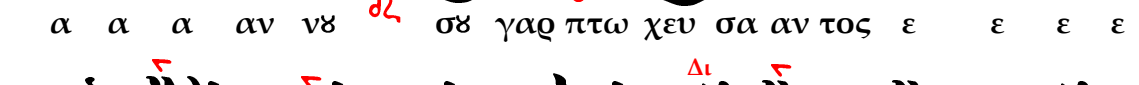
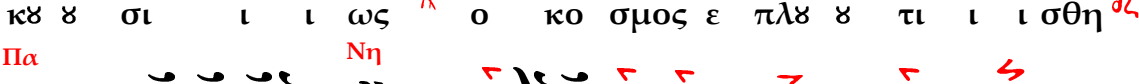
Συκεώτου.

Ἦχος πλ. Νη ρ

Δ ο ο ξ α Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Των μο να στων τα α πλη η η θη η τον κα θη
γη τη ην σε τι ι μω ω μεν πα τηρ η μων Θε ο ο
δο ο ο ο σι ι ι ι ε δι α γαρ σου τη ην
τρι ι ι βο ον την ο οντως ε ευ θει ει αν πο ρευ
ε σθαι ε ε ε ε γνω ω ω μεν μα κα α α
ρι ο ος ει τω Χρι στω δου ου λε ευ σας και ε
χθρου ου θριαμ βευ σας την δυ υ υ υ να α α α μιν
αγ γε ε λων συ νο ο ο μι ι ι ι λε ο
σι ι ων ο ο μο ο ο σκη η νε και δι ι ι

 και αι αι αι ων ^ν μεθ ων ^δ πρε σβε ευ ε ε τω ω Κυ

 ρι ι ι ω ω ^Δ ε λε η ^{Πα} θη η ^{Νη} ναι τας ψυ χα α α ας

 η η η η μων ^ν

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.
Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Κ αι νυ υν και α α ει ^θ και εις τας αι αι ω

 ω ω νας ^θ των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην ^ν
Τ α των Α γγε λων στρα τευ μα α τα ε ξι ι

 στα α α ντο ^{Νη} ο ρώ ντα α σε ε ση με ε ρο ον

 εν Ι ο ορ δα α α α νη ^ν γυμ νον ε στω τα

 Σω τη ηρ ε εν τοι ο ις υ υ υ δα α α α σι ^Δ και ^{Νη}

 την α χρα ντον κο ρυ φη η η σθ ^θ υ πο κλι ι

 νο ο ο ο ντα ^{Νη} βα πτι σθη ναι αι υ υ πο Ι ω ω

 α α α αν νθ ^ν σθ γαρ πτω χευ σα αν τος ε ε ε ε

 κθ ς σι ι ι ως ^θ ο κο σμος ε πλθ ς τι ι ι σθη ^Δ

 Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι οιοι οι ^ν

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὁδῆ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν

εἰρήνη· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.

Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Ε ν Ἰ ο ρ δ α ν η β α π τ ι ζ ο μ ε ν ὄ σ τ Κ υ ρ ι
ε ἠ τ η ς Τ ρ ι α δ ο ς ε φ α ν ε ρ ω θ η π ρ ο σ κ υ ν η
σ ι ς τ ο υ γ α ρ Γ ε ν ν η τ ο ρ ο ς η φ ω ν η π ρ ο σ ε μ α ρ τ υ
ρ ε ι σ ο ι α γ α π η τ ο ν σ ε Υ ι ο ο ν ο ν ο ν ο μ α ζ ὄ σ α
κ α ι τ ο Π ν ε υ μ α ε ν ε ι ε ι δ ε ι π ε ρ ι σ τ ε ρ α ς ε β ε

βαι ου του λο ο γω το α σφα λες ο ε πι φα νεις
 Χρι στε ε ο Θε ος και τον κοσ μον φω τι σας δο ο
 ξα α σοι

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος Γα ρ

Tαις των δα κρυ ων σφ ρο αις της ε ρη μου το
 α γο νον ε γε ε ωρ γη σας και τοις εκ
 βα θς στε ναγ μοις εις ε κα τον τς πο νς ε
 καρ πο ο φο ρη σας και γε γο νας φω στη τη
 οι κου με νη λαμπων τοις θα αυμα σιν ο σι ε Πα
 τηρ η μων Θε ο ο δο σι ε πρε σβευ ε Χρι
 στω ω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ υ χας η
 μων

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Πα ρ

Eν Ι ορ δα νη βα πτι ζο με νς σ Κυ ρι
 ε η της Τρι α δος ε φα νε ρω θη προ σκυ νη

σις ^π του γαρ Γεν νη το ρος η φω νη προ σε μαρ τυ
 ρει σοι ^Δ α γα πη τον σε Υι ο ον ο νο μα ζ σα ^π
 και το Πνευμα εν ει ει δει πε ρι στε ρας ^Δ ε βε
 βαι ου του λο ο γω το α σφα λες ^Δ ο ε πι φα νεις
 Χρι στε ε ο Θε ος ^Δ και τον κοσ μον φω τι σας δο ο
 ξα α σοι οι οι οι ^π

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά, ἐὰν μὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν:

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης):

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς:

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *